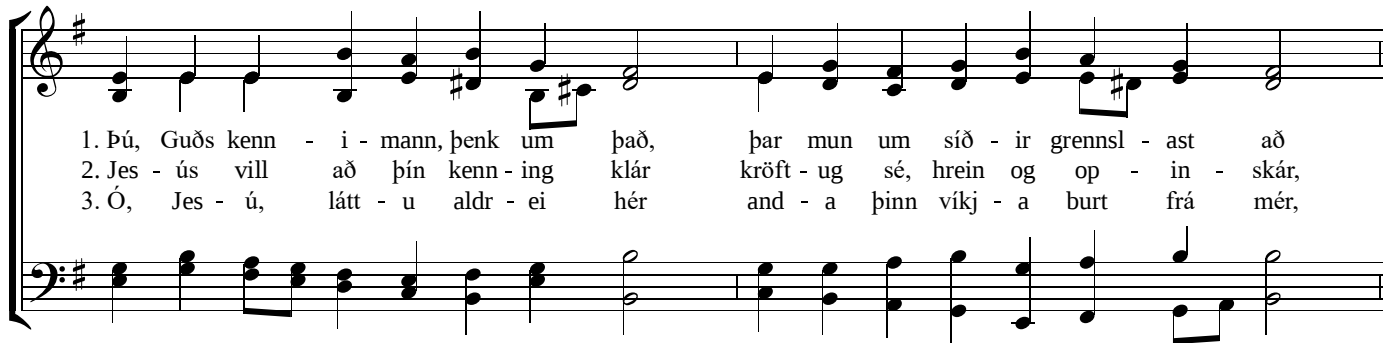
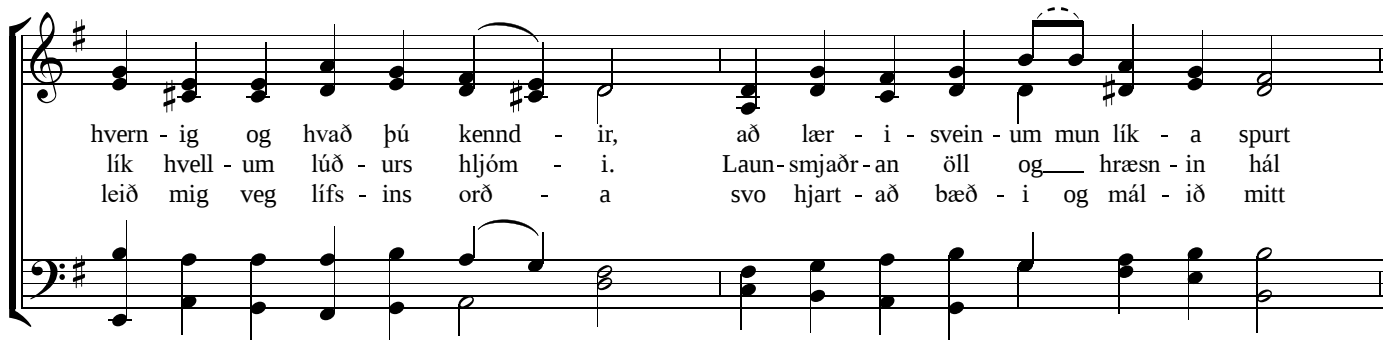

387

Þú, Guðs kennimann

1. Þú, Guðs kenn - i - mann, þenk um það, þar mun um síð - ir grensl - ast að
 2. Jes - ús vill að þín kenn - ing klár kröft - ug sé, hrein og op - in - skár,
 3. Ó, Jes - ú, látt - u aldr - ei hér and - a þinn víkj - a burt frá mér,

hvern - ig og hvað þú kennd - ir, að lær - i - svein - um mun lík - a spurt
 lík hvell - um lúð - urs hljóm - i. Laun - smjaðr - an öll og hræsn - in hál
 leið mig veg lífs - ins orð - a svo hjart - að bæð - i og mál - ið mitt

sem lét þitt gá - leys - i vill - ast burt. Hugs - a glöggð hvar við lend - ir.
 hindr - ar Guðs dýrð en vill - ir sál, straff - ast með ströng - um dóm - i.
 mikl - i sam - hug - a nafn - ið þitt, holds girnd og hræsn - i forð - a.